

skik« § 9 og det københavnske Forslags § 14, samt endvidere (med Hensyn til Bekendtgørelse i Bladene) til Reglen i Retsplejelovens § 544 vedrørende Bekendtgørelse af Tvangsauktioner.

Bestemmelsen i II. Stk. maa formentlig anses for selvfølgelig. Men paa Grund af en fremkommen Tvivl om hvorvidt Byplanen uden udtrykkelig Lovbestemmelse derom kan gennemføres over for Pant-havere etc., som i Forvejen havde tinglig Ret i Ejendommen, har man ex tuto indsat Bestemmelsen.

Til § 8.

Bestemmelserne svarer i det væsentlige til Boligkommissionsforslagets §§ 103, 104 og 112, jfr. »Bedre Byggeskik«-Forslagets § 16—17.

Som ogsaa anført i Boligkommissionens Motivering, kan der efter Paragraffen ikke paa en af en Byplan omfattet Ejendom frit foretages Anlæg af varig Betydning, naar der ikke ved Byplanens Vedtagelse er fastslaaet Veje eller andet paa den omhandlede Ejendom. Saadanne Anlæg vilde kunne hindre Gennemførelsen af nødvendige Vejanlæg eller andet over Grunden, og Kommunalbestyrelsen eller Bygningskommissionen maa derfor kunne modsætte sig saadanne Anlæg, indtil f. Eks. de fornødne Vejanlæg er godkendte, enten ifølge nærmere i Byplanen fastsatte Regler eller eventuelt ved en ny Byplan.

Til § 9.

Den bestaaende Lovgivning har ikke faste Principper for Sættelsen af det Organ, som skal fastsætte Erstatningen i lignende Tilfælde.

Ifølge Lov af 14. December 1857 angaaende Gader m. m. i København fastsættes Erstatning af en Kommission bestaaende af 2 af Indenrigsministeriet og 2 af Retten udnævnte Medlemmer, hvilken Kommission i Tilfælde af Stemmelighed tiltrædes af en af Indenrigsministeriet udnævnt Opmand.

Den nævnte Lovs Grundsætninger kan ifølge Købstadkommunallovens § 21 indføres i Købstæderne ved kommunale Vedtægter (Gadevedtægter). — Ifølge nogle af disse Købstad-Gade-Vedtægter, f. Eks. Odense, fastsættes Erstatning af en Kommission som den københavnske. — Ifølge de fleste andre Købstæders Gade-Vedtægter fastsættes Erstatningen derimod af to af Retten udmeldte Skønsmænd under Appel til 4 af Retten udmeldte Overskønsmænd. — Ligeledes fastsættes Erstatningen ved Afstaaelse til Gadeudvidelser ifølge Bygnings-

lov for Købstæderne af 30. December 1858 § 2 af retslig udmeldte Skønsmænd. — Disse Regler om retslig udmeldte Mænd vides ikke at have givet Anledning til Ulempe.

Det københavnske Byggeskik«-Forslag indfører (i sin § 38) en »Grundkommission« paa 3 Medlemmer: en af Kongen beskikket Jurist som Formand samt to af Indenrigsministeren beskikkede Medlemmer, hvoraf den ene bygningskyndig. I Tilfælde af, at særlig Sagskundskab udkrævedes, kunde Kommissionen yderligere tilkalde to sagskyndige som stemmeberettigede Medlemmer af Kommissionen, og hvoraf »de to efter Kommissionens Skøn mest interesserede Parter« hver kunde vælge een.

»Bedre Byggeskik«-Forslaget indsatte (§ 12) en Vurderingskommission for hver Amtsradsreds, bestaaende af: en af Trafikministeren beskikket Landinspektør som Formand uden Stemmeret, to af Amtsradet valgte Medlemmer, og to af Retten for hvert enkelt Tilfælde udnævnte Mænd; i Tilfælde af Stemmelighed: en af Trafikministeren udnævnt Opmand.

Boligkommissionsforslaget henlagde Erstatningens Fastsættelse til selve de af Boligkommissionen foreslaede Byplankommissioner.

Man har i nærværende Forslag fundet det rettest at undlade at skride til Oprettelse af nogen ny Kommission, og foreslaar i Stedet for Erstatningens Størrelse henlagt til *wildige Mænd, som udnævnes af Retten* paa sædvanlig Maade.

I Lighed med, hvad der er almindeligt i de ommeldte kommunale Gadevedtægter, foreslaar man Adgang til Afholdelse af et nyt Skøn (*Overskøn*); man har dog ikke fundet Anledning til at bestemme, at Overskønsmændenes Antal altid skal være det dobbelte af Underskønsmændenes, idet man mener, at Antallet rettest bør overlades til Domstolens Afgørelse under Hensyn til Skønsforretningens Omfang og øvrige Omstændigheder.

Bestemmelsen om Panthavernes Ret til at faa Erstatningen udbetalt indenfor deres Panteobligationers Beløb (§ 9, I. Stk., 3. Pkt.) er formentlig selvfølgelig; den svarer i det væsentlige til Bestemmelser i Gadevedtægterne (jfr. ogsaa Lov af 14. December 1857 § 10, tredje sidste Stk., samt Frd. af 23. April 1845 § 6).

Twistigheder mellem Kommuner om, hvilken Kommune der skal udrede Erstatningen, foreslaas derimod som et administrativt Anliggende afgjort af Indenrigsministeriet, henholdsvis Amtsradet.